

סיפור 3 – אין כמו חופשה בטבריה

אני רוצה לשתף אתכם בחוויה שהייתה לי. בחופשת הקיץ האחרונה נסעתי עם הוריי ועם אחיי לחופשה בטבריה. חיכיתי כל החופשה לזמן הזה. אבי כל השנה עובד ולומד ולא נמצא רוב היום בבית. 'זו הזדמנות להיות עם אבא שלי', חשבתי לעצמי.

היום שחיכיתי לו הגיע. לקחנו אוכל ומשקאות לדרך כדי לעשות פיקניק. הנסיעה הייתה נעימה. שמענו שירים, שיחקתי עם אחיי בכל מיני משחקים, עצרנו בדרך, אכלנו את האוכל שאמא הכינה, שהיה טעים מאוד. אמא תמיד מכינה אוכל טעים, אפילו אבא, אומר את זה.

בהמשך הנסיעה שמת לי לב שהנוף התחלף, החום והצהוב פינו מקומם לירוק על כל גווניו, עצים גדולים ומעניינים, שדות של כותנה לבנה בצדי הדרכים, הנוף היה מעניין מאוד, לא יכולתי להסב מבטי מהחלון. הגענו למלון "אריסטון", מלון שקט ונעים אשר משקיף על הכינרת ועל הרי הגולן שנמצאים מעברה השני של הכינרת. הלכתי עם אחיי לראות את חדר המשחקים, היו שם עוד ילדים רבים שבאו מכל הארץ לחופשה. מיהרנו לשחות בברכה שפועלת בשעות הבוקר רק לבנים. אחר הצהריים לקח אותי אבי להתפלל בקברי הצדיקים בעיר טבריה. איזו זכות עצומה להתפלל בקברו של רבי מאיר בעל הנס שעל שמו אני נקרא! אמרנו תהילים וירדנו לשוט בספינה בכינרת. זו הייתה חוויה משמחת ביותר.

ביום השלישי נסענו לטיול מהנה בגליל העליון. הכול שם ירוק. נחלים נובעים בצדדים, נופים מדהימים שאיננו רגילים אליהם. הצטערתי שאמא אמרה: "כדאי להתארגן לקראת החזרה". זו הייתה חופשה נפלאה שלא אשכח. סוף-סוף הייתי עם אבא שלי כל היום, וגם למדתי וראיתי דברים חדשים שלא הכרתי קודם לכן. אני ממליץ על חופשה בטבריה עם המשפחה.